

Uitslag **Amsteltoren 1 - WSC 1** van 26-2-2001:

w P.Wijnand	0 - 1	R.Klooker
z JW.Thurkow	1 - 0	J.Mannée
w D.Spel	½ - ½	R.Mannée
z A.Holdorp	1 - 0	D.Vonk
w W.Raudenbusch	½ - ½	H.Visser
z W.Beck	½ - ½	C.van Vliet
w H.Boom	0 - 1*	A.Bakkum
z E.de Ruyter	½ - ½	R.van de Woude

WSC 1	4 - 4	Amsteltoren 1

** Ook nu is er een uitslag verandert (was remise) omdat een speler aan het begin van het seizoen voor het 2e team was opgegeven en al drie keer in het eerste was ingevallen. Ditmaal waren zowel Harry als het team de pineut omdat we nu een wedstrijd punt verloren. Het had nog erger kunnen zijn omdat ook Jan-Willem natuurlijk weer illegaal bezig was, maar de SGA-wedstrijdleader streek met zijn hand over het hart anders hadden we de wedstrijd zelfs nog verloren! Gerie Opgenhaffen had me wel een berichtje gestuurd na de vorige wedstrijd, maar die was naar mijn vorige mail-adres gegaan zodat ik nog steeds van niets wist.*

Veel van de tegenstanders van vandaag hebben we in het nabije verleden al kunnen ontmoeten bij Abcoude, ook mijn opponent kwam ik toen tegen op het 1^e bord. De opening ging niet volgens plan voor me, maar gelukkig verloor zwart wat tempi door met zijn koningin een nietige pion op te halen die toch niet was te verdedigen, wat het voordeel van de eerste zet weer herstelde. Door een ondoordachte 12^e zet kreeg wit zelfs substantieel voordeel en een flinke aanval. Helaas is dat nog geen garantie voor een overwinning, wit richtte al zijn aandacht op de vijandelijke koningsstelling en vergat dat zijn eigen koning nog niet in veiligheid was, dat kostte hem twee pionnen en uiteindelijk de partij.

Jan-Willem werd bestookt met het aloude Göring-gambiet, maar wit verloor tijd met een overbodige zet waardoor hij zijn extra pion kon behouden. Wit ontwikkelde nog wel wat druk doch zwart kon zich hieraan ontworstelen om daarna zelf te proberen zijn tegenstander de duimschroeven aan te zetten. Hij voerde bijna al zijn stukken naar de vijandelijke koning maar kon geen gat vinden in de verdediging. Dit had tot gevolg dat zwart een pion op de damevleugel verloor en eigenlijk alweer slechter stond, toen wit in een onbewaakt ogenblik een verdedigend stuk blokkeerde waardoor zijn koningsstelling opengereten kon worden en het met de tegenstand gedaan was.

Na 37 zetten bereikte Dick een eindspel met elk nog slechts een paard, voor wit een pionnenmeerderheid van 3 tegen 2 op de damevleugel en aan de andere kant voor zwart eveneens een meerderheid van 3 tegen 2, er was wel een vrijpion voor zwart op de e-lijn, maar die kon makkelijk worden gestopt. Op dat moment kreeg wit de kans om een pion te winnen dan wel de paarden af te ruilen en zelf een vrijpion te creëren op de c-lijn. Dick deed een iets mindere zet, maar de stand bleef nog steeds goed voor wit, op het laatst maakte hij echter een blunder (in tijdnood?) waardoor zwart kon weggelopen met zetherhaling.

Ton liet in het middenspel een kans op voordeel lopen maar kon toch het volle punt incasseren omdat zijn tegenstander zwarts laatste zet overzag waarmee hij een pion kon laten doorlopen en tot dame promoveren.

Het middenspel zag er ook goed uit voor Werner met 2 vrijpionnen in het centrum ondersteund door

het loperpaar, maar hij kwam in het nadeel doordat hij de verkeerde pion doorschoof, één van de lopers afruilde en bovendien een kwaliteit moest inleveren. Wit stond toen volledig gewonnen en kon op een gegeven ogenblik zelfs de dame winnen, maar zag dat niet onder tijdsdruk en deed in plaats daarvan een paar loze koningszetten. Hij nam in arren moede maar remise aan in een nog steeds makkelijk te winnen stelling!

Wouter wilde graag voor de laatste maal invallen tegen zijn oude club, kon echter geen potten breken tegen zijn oud-collega. Hij probeerde nog een soort van koningsaanval op te zetten, maar die kwam niet uit de verf. Wit kwam toen op voordeel, wist daar echter niets mee aan te vangen en in de slotstelling was de stand weer helemaal in evenwicht.

Ook bij Harry was er op het eind geen eer meer te behalen zodat op de 32^e zet tot remise besloten werd.

Emil kwam een pion voor en kon er nog een winnen, maar gaf er plaats daarvan weer eentje terug waarmee het evenwicht weer hersteld was. Wit kon deze hoffelijkheid niet over zijn kant laten gaan en deed er daarom maar weer een in de aanbieding zodat zwart met een gerust hart remise kon geven in een betere stand.

Peter Wijnand